

BS'D Soul Prayer, Class #10, December 31, 2019<sup>1</sup>

## Yaacov Avinu's Desire to Live in Peace

### Bereshit 37:1-2

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוֵרַי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תְּלֻדֹת יַעֲקֹב בֶּן יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַת עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זְלֶפְחָה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבָרֵיהֶם רָעָה אֶל אָבִיהֶם:

Yaacov dwelt in the land of the *megurey* (sojournings) of his father, in the land of Canaan. These are the *toldot* (offspring, products, chronicles of the life) of Yaacov: Yoseph was seventeen years old; he shepherded the sheep with his brothers [he shepherded his brothers along with the sheep]. He acted like a *naar* (youth) with the children of Billhah and the children of Zilpah, his father's wives. Yoseph brought evil report of them to their father.

### Bereshit Rabbah 84:3

אָמַר רַב אַחָא בְּשַׁעָה שֶׁהַצְדִּיקִים יוֹשְׁבִים בְּשָׁלוֹה, וּמְבַקְשִׁים לֵישֵׁב בְּשָׁלוֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַשֵּׁטֶן (שהוא מדת הדין של הקב"ה) בָּא וּמְקַטְרֵג. אָמַר [מדת הדין], "לֹא דִיִּין שֶׁהוּא מִתְקַן לָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, אֲלֵא שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים לֵישֵׁב בְּשָׁלוֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה!" תַּדַּע לָךְ שֶׁהוּא כֵּן. יַעֲקֹב אָבִינוּ, עַל יְדֵי שֶׁבִקֵּשׁ לֵישֵׁב בְּשָׁלוֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה, נִזְדַּוּוּג לּוֹ שֶׁטְנוֹ שֶׁל יוֹסֵף. שְׁנֵאמַר "לֹא שְׁלוּתִי וְלֹא שְׁקֻטִי וְלֹא נְחֵתִי וַיָּבֵא רָגֵז" (אויב ג' כ"ו). לֹא שְׁלוּתִי מַעֲשׂוֹ, וְלֹא שְׁקֻטִי מִלְּבֹן, וְלֹא נְחֵתִי מִדִּינָה, וַיָּבֵא רָגֵז, בָּא עָלַי רָגֵזוֹ שֶׁל יוֹסֵף.

Rav Acha said: At times when *tzadikim* dwell in peace, [they are not satisfied; they want more; so] they ask to dwell in ultimate peace. The Accuser [the divine attribute of justice] is aroused by this and comes to accuse. It says, "It's not enough for them that *shalvah* is prepared for them for the Next World; they wish to dwell in *shalvah* even now in this world!" Indeed, it is so. Precisely when Yaacov Avinu wished to dwell in *shalvah* in this world [after the anguish of Esav, the anguish of Lavan, and the aggravation of Dinah], he was struck by the anguish of Yoseph, as the verse says, "I have never had *shalvah* (sustained calm, restful tranquility) or *sheket* (inner peace and quiet); I have never had *nachat/menuchah* (rest, ease, repose), and now [on top of all this] *rogez* (aggravation, torment, anguish, rage, agitation, exasperation) has come upon me" (Job 3:26): No *shalvah* from Esav. No *sheket* from Lavan. No *nachat/menuchah* from Dinah. And now the *rogez* of Yoseph has come upon me!

### Bereshit Rabbah 84:4

דָּבַר אַחַר, וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב וְגו', אַבְרָהָם גִּיר גִּירִים, הָדָא הוּא דְכִתְיִב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשֵׁם רַבִּי יוֹסִי בֶּן זִמְרָא אִם מִתְכַּנְּסִין כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם לְבְרָאָת אֶפְלוּ יְתוּשׁ אֶחָד אֵינָן יְכוּלִין, וְאֵת אוֹמֵר וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, אֲלֵא אֵלֵינוּ הַגֵּרִים שִׁגְרָ אוֹתָם אַבְרָהָם, וְלָמָּה אָמַר עָשׂוּ, וְלֹא אָמַר גִּירוּ, לְלַמֶּדֶד שֶׁכָּל מִי שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶת הַגֵּר כְּאֵלּוּ בְרָאוּ. תֵּאמַר אַבְרָהָם הִיָּה מְגִיר וְשָׂרָה לֹא הִיָּתָה מְגִירָת, תְּלַמּוּד לּוֹמֵר וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, אֲשֶׁר עָשָׂה אֵינָן כְּתִיב כֵּן אֲלֵא אֲשֶׁר עָשׂוּ. אָמַר רַבִּי חוּיִנָּא אַבְרָהָם הִיָּה מְגִיר אֶת הַנְּשִׂיִם וְשָׂרָה מְגִירָת אֶת הַנְּשִׂיִם, וְמָה תְּלַמּוּד לּוֹמֵר אֲשֶׁר עָשׂוּ, אֲלֵא מִלְּמַד שֶׁהִיָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ מְכַנְּסִין לְתוֹד בֵּיתוֹ וּמְאָכְלִין וּמְשַׁקְּוִין וּמְקַרְבֵּין וּמְכַנְּסִין תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה. ׀ יַעֲקֹב גִּיר גִּירִים, דְּכִתְיִב וַיָּאמֵר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְגו' וַיִּתְּנוּ אֵל יַעֲקֹב וְגו', בְּיַצְחָק לֹא שְׁמַעְנוּ, וְהִיָּכֵן שְׁמַעְנוּ, רַבִּי יֶצְחָק וְתֵאנִי לָהּ מְשִׁיִם רַבִּי הוֹשַׁעִיָּא רַבָּה בְּשֵׁם רַבִּי יְהוּדָה בַּר סִימוּן, כֵּן כְּתִיב: וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוֵרַי אָבִיו, מֵאִי מְגִירֵי אָבִיו.

"And Yaacov dwelt in the land of the sojournings of his father (מְגִירֵי אָבִיו)..." (Genesis 37:1). Avraham converted converts, as it is written, "Avram took his wife Sarai...as well as the souls they had made in Charan, and they left, heading toward Canaan" (Genesis 12:5). Rabbi Yossi ben Zimra said: If all the people in the world would gather together to create even one mosquito, they would not succeed, yet you refer to "the souls they made in Charan"?! Rather, these were the converts that Avraham converted. But why does the verse say "the souls they made"? It teaches that drawing a person close (מְקַרֵּב) to become a convert is similar to creating him anew...Perhaps you will say that Avraham converted them but Sarah did not? But the verse says, "the souls they made in Charan." Avraham would convert the men and Sarah the women...Rabbi Chunia said: Avraham would bring them into his home, feed and give them drink, draw them near (מְקַרֵּב), and bring them under the wings of the *Shekhinah*. // Yaacov converted converts as well, as it is written, "Yaacov said to his

<sup>1</sup> Contact Avraham Sutton, www.AvrahamSutton.com; email: avraham.sutton@icloud.com; whatsapp: +972-525-640-249.

family and everyone with him: Get rid of the foreign gods [idolrous articles] in your midst [inside you]. Purify yourselves and change your clothes...They gave Yaacov all the foreign gods in their possession, even the rings in their ears" (Genesis 35:2, 4). Where do we hear that he actually converted them?...It is written, "Yaacov dwelled in the land of the sojournings (מגורי) of his father. Do not only read מגורי אביו, but מגורי אביו (his father's conversions).

### Rashi on Bereshit 37:2

(ב) "אלה תלדות יעקב" ... נדרש [בבראשית רבה] "וישב" ... ביקש יעקב לישב בשלוח. קפץ עליו רגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישב בשלוח. אומר הקדוש ברוך הוא "לא יזין לצדיקים מה שמתקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלוח בעולם הזה!"

Yaacov desired to dwell in *shalvah*, but the *rogez* of Yoseph sprung upon him. In response to the desire of the *tzadikim* to dwell in *shalvah*, the Holy One says, "It's not enough for them that *shalvah* is prepared for them for the Next World; they desire to dwell in *shalvah* in this world as well!"

### Rabbi Nachman of Breslov, Likutey Moharan I, 228

דע שכשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה שתוכל להחזיר בני אדם בתשובה ולעשות גרים, אזי הוא יתברך בעצמו כפניול מבקש ורואה שיהיה מחלקת עליו.

Know that when the Holy One takes note of a soul that is capable of returning *benei adam* to *teshuvah*, and making *gerim*, then He Himself, as it were, seeks and arranges for that soul to have opposition.

כי אין מקבלין גרים לימות המשיח ולא בימי שלמה' (יבמות כד): משום שלחן מלכים, כי אז אינן מתגוררין מאהבה, רק מחמת שראין גדלת ישראל. ועקר הגרים הוא כשמתגוררין בעת שישראל סחופים בעני דחק, כמו שכתוב (ישעיה נ"ד ט"ו) "מי גר אתך, בעניותך וכו' (שם בגמרא).

This is because *gerim* are not accepted during Messianic periods or in the days of Shlomo HaMelekh (*Yevamot* 24b) on account of Jewish sovereignty. Under such circumstances they do not convert out of love for Hashem and the Torah, but rather because they witness the eminence of the Jews. Sincere *gerim* are mainly those who convert at a time when the Jews suffer from poverty and oppression, as it is written, "*Mi gor it'kha ba'aniyutekha*— who dwelled with you in your affliction" (Isaiah 54:15; *Yevamot* 24b).

ועל כן בהכרח שיהיה מחלקת על מי שמחזיר בני אדם למוטב ומגיר גרים, כדי שלא יהיה לו שום שלוח, כי אז מי שמתקרב אליו הוא באמת, ואזי יכול לגיר גרים באמת לא משום שלום ונחת כ"ל.

It is therefore necessary that someone who draws *benei adam* to *teshuvah* and makes *gerim*, suffer opposition, so that he have no *shalvah*. For then, anyone who draws close to him is sincere, and he will then be able to make bona fide *gerim*, not *gerim* who are motivated by *shalom* and *nachat*.

וזהו "וישב יעקב בארץ מגורי אביו" ואיתא במדרש (בראשית פרשה ד) "מגורי אביו" שיהיה מגיר גרים כמו אבותיו, כמו מגורי אביו. This is the meaning of "Yaacov dwelled in the land of the *megurey aviv*" (Bereshit 37:1). The Midrash states, "Do not read only *megurey aviv* (his father's sojournings), but *megiyurey aviv* (his father's conversions)" (*Bereshit Rabbah* 84:4).

וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שם), "וישב יעקב" בקש יעקב לישב בשלוח, מיד קפץ עליו רגזו של יוסף, הינו מחמת שיעקב היה מגיר גרים, בחינת "מגורי אביו", על ידי זה לא היה יכול לישב בשלוח כדי שיהיו הגרים באמת, ואם יהיה לו שלוח לא יוכל לעשות גרים, כי אין מקבלין גרים לימות המשיח כ"ל:

This is the meaning of what our sages of blessed memory said, "*Vayeshev Yaacov*, Yaacov wished to dwell in *shalvah*, but he was beset immediately by the *rogez* of Yoseph." That is, because Yaacov made *gerim*, he was unable to settle in *shalvah*, so that the *gerim* should be sincere. Had he had *shalvah*, he would not have been able to make *gerim*, for *gerim* are not accepted in messianic times, as above.